

Šv. Benediktas Nursietis

Šv. Benediktas Nursietis gimė apie 480 m. Nursijoje (dabartinis Norčios miestas Italijoje) kilmingoje krikščionių šeimoje. Jaunystėje buvo išsiųstas mokytis į Romą, tačiau nusivylė miesto gyvenimu, jo prabanga ir moraliniu nuosmikiu. Siekdamas artimesnio ryšio su Dievu, jis paliko Romą ir apsigyveno vienuoje netoli Subiako miesto.

Kelerius metus Benediktas gyveno kaip atsiskyrėlis oloje, daug laiko skirdamas maldai ir apmąstymams. Jo išmintis ir pamaldumas greitai tapo žinomi aplinkiniams, todėl prie jo ėmė rinktis mokiniai. Vėliau jis įkūrė keletą vienuolynų ir sukūrė vienuoliško gyvenimo tvarką.

Apie 529 m. Benediktas įkūrė garsųjį Monte Kasino vienuolyną Pietų Italijoje. Čia jis parašė **Šv. Benedikto regulą** – vienuolyno gyvenimo taisykles, kurios pabrėžė maldos, darbo, paklusnumo, nuosaikumo ir bendruomeniškumo svarbą. Šios taisyklės tapo pagrindu daugeliui Vakarų Europos vienuolynų.

Benediktas mokė, kad žmogus turi gyventi darniai, derindamas dvasinį gyvenimą ir kasdienį darbą. Jo šūkis „Melskis ir dirbk“ tapo benediktinų vienuolijos simboliu.

Šv. Benediktas mirė apie 547 m. Monte Kasino vienuolyne. Po mirties jo įtaka tik augo – benediktinų vienuoliai steigė vienuolynus visoje Europoje, saugojo knygas, plėtojo mokslą ir švietimą. Dėl ypatingo indėlio į Europos kultūrą ir krikščionybės sklaidą 1964 m. popiežius Paulius VI paskelbė šv. Benediktą Europos globėju.

Italijoje šv. Benediktas yra Subiako, Monte Kasino ir Palermo globėjas. Dar jis globoja žemdirbius, inžinierius, architektus, chemikus, **moksleivius**, speleologus, melioratorius.

Šiandien šv. Benediktas laikomas maldos, darbo, išminties, mokslo ir krikščioniškų vertybių pavyzdžiu.